

ר'יל, אך מלכוא לפוטא לא גלי את מהשכתיו האלו, וטעם אתה בעת ישב רבינו זצ"ל בליטוד המדרש בבית טדרשו, קרה או פעם ההוא שכל שיחותיו הקדושים על המדרש היו כל כך בחשיי אשר אפילו האנשים אשר עמדו סטוד אצל רבינו זצ"ל הוכרחו להחות אוניהם הימב לשטוע ההנה היוצא מפי כבוד קדושתו ויז"ע, והענין של המדרש היה או טיוסר כלו על עניין כי לא יודח טפנו נדחת, והי' רבינו זצ"ל הולך וחושב בטטרו הקדוש כל טי שהוא הפתה והם בביהטיד נ"כ היו יושבים או דיבוקים ר"ל נג), ובמקום ההוא שם היו יושבים הי' רחוק הרבה ממקומות ישיבת רבינו זצ"ל, ולא הי' שום הבנה על פי הטבע איז שהטה יכולו לשטוע או שיחותיו הקדושים של רבינו זצ"ל, וסתאים גם אחד טהדיוקים ושגן בקול בזה הלשון, רבי האם אני נ"כ תחת הפטון כי לא ידית מטנו נדחת, ואו באצע הדיבור הקדוש פנה רבינו זצ"ל אל האיש הניל, שhai אומר בלבו שהוא רק עניין של טשונעת ר'יל, ואטר אל האיש הזה, הא וזה הוא טשונעת? זו ראה האיש ההוא כי רבינו זצ"ל יודע ברוח הקודש את מהשכתיו הלא טהורות, ומני או והלא כבר האמין האיש שהדבר הות הוא עניין התרבוקותכו, כי אם הי' טשונע פשוט לא הי' אפשרות כלל שייטמע בפרק רב כזה את דבריו רבינו זצ"ל, כי אפילו אותם שעמדו סטוד אצל רבינו זצ"ל נ"כ לא הי' אפשרות לשטוע ביום ההוא, טפעם שדיבר רבינו זצ"ל בALTH כל כך עד שאפי' המטוקים היו מוכראים להרclin ראש וכנייל:

lag.

פעם אתה באו לבית רבינו זצ"ל אנשים חוקרים גדולים וטפרומים, לטען לשטוע טפי רבינו זצ"ל טאמר בדברי תורה, ובאו בטעובן על שבת קודש, כי ידעו כי או נשמע טפי רבינו זצ"ל טטרים נכהחים, ובעת שלש סעודות, כאשר אמר רבינו זצ"ל את טאמר תורה קדשו בחրיפות ועתקות, ותוכו רצוף אהבת אמונהה, בחקרות נפלאות, או החוקרים האלה שטעו וכן תמהו מהכת הנפלא של רבינו זצ"ל בתרותו הק', ואחר ההבדלה דברו החוקרים אחד אל תבירו, ואטרו זה לה כי לא יוכל להיות שבדור הווה יטצא בו'ד יהיו טי شيء' לזרף מעצמו טאמר גדול ועמוק כזה, אין זה כי אם שנטצא הטאמר הוה כלו בספר מהוקר קדמון והוא לוקחו שם, אבל גם זאת הורו בפיהם זה לות, שוח נ"ב דבר גדול לטעה טן הטבע, כי אם אפילו ראה את הטאמר באיזה ספר קדמון, או נ"כ טוחו של רבינו זצ"ל גדול הוא לטואד לאוטרו כפיו אויה שעות בעל טה:

והחת

נ) כמבהא לפיל [רף כי' פ"ה] סנכת ספי לינוקיס נאלין סי' מלוא רבינו אל-אומס ליטומ ניכמאל נצעט לימול כמודע טיע"ט